

Prejemnik Velike nagrade odličnosti in mojstrstva

*Akademik prof. dr. France Bernik,
častni član SAZU*

France Bernik (roj. 13. maja 1927 v Ljubljani) je diplomiral 1951 na Filozofski fakulteti Univerze v Ljubljani. Po diplomi je bil asistent za slovensko literarno zgodovino na oddelku za slovenske jezike in književnosti na Filozofski fakulteti do 1957, ko je bil izključen iz univerze iz političnih razlogov. Od 1957 do 1960 je bil brez zaposlitve. Doktorat literarnih znanosti je pridobil 1960 na Univerzi v Ljubljani, 1961 je bil sprejet za tajnika in urednika Slovenske matice, kjer je ostal enajst let. V Inštitutu za literature pri Slovenski akademiji znanosti in umetnosti se je zaposlil 1972 kot znanstveni sodelavec in bil višji znanstveni sodelavec in znanstveni svetnik do 1999, ko se je upokojil. Filozofska fakulteta ljubljanske univerze ga je 1971 izvolila v naziv docenta, 1977 za izrednega profesorja in 1984 za rednega profesorja zgodovine slovenske književnosti.

Uveljavil se je kot predavatelj o problematiki slovenske književnosti v evropskem kontekstu na univerzah v Zagrebu in Beogradu, v Interuniverzitetnem centru v Dubrovniku, kot gostujoči profesor na univerzah v Celovcu in Trstu. Od 1987 predava na univerzah v Giessnu, Marburgu (Lahn), Bonnu, Frankfurtu (Main), Göttingenu, Münstru, Würzburgu, Mannheimu, Dresdnu in Trierju.

Sodeloval je in še sodeluje v uredništvih nacionalnih in tujih znanstvenih revij ali zbirk.

Od 1967 do 1996 je bil član uredniškega odbora *Slavistične revije*, od 1981 je glavni urednik nacionalne zbirke *Zbrana dela slovenskih pesnikov in pisateljev*, od 1986 sourednik zbirke *Korespondence pomembnih Slovencev* pri SAZU, od 1987 do 1991 je bil član uredniškega odbora *Naših razgledov*, od 1993 je član uredniškega odbora *Slovene Studies* (ZDA – Kanada).

Objavil je 14 samostojnih knjig oz. monografij, od teh dve v tujem jeziku: *Lirika Simona Jenka* (1962), *Cankarjeva zgodnja proza* (1976), *Simon Jenko* (1979), *Problemi slovenske književnosti* (1980), *Tipologija Cankarjeve proze* (1983), *Ivan Cankar* (1987), *Slovenska vojna proza 1941-1980* (skupaj z Marjanom Dolganom, 1988), *Slowenische Literatur in Europäischen Kontext* (1993), *Študije o slovenski poeziji* (1993), *Ivan Cankar- Ein slowenischer Schriftsteller des europäischen Symbolismus* (1997), *Obzorja slovenske književnosti* (1999), *Spektrum ustvarjalnosti* (2004), *Simon Jenko – Monografija* (2004),

Slovenska akademija znanosti in umetnosti – od 1992 do 2002 (2005).

Ob knjigah je objavil v strokovnih revijah, domačih in mednarodnih, več kot 300 razprav in prispevkov.

Je član več akademij znanosti: od 1983 izredni, od 1987 redni član Slovenske akademije znanosti in umetnosti, od 1992 do 2002 njen predsednik; od 1993 redni, od 1996 senator Evropske akademije znanosti in umetnosti (Salzburg); od 1994 dopisni član Hrvaške akademije znanosti in umetnosti; od 1999 redni član Mediteranske akademije (Neapelj);

Od 2003 dopisni član Akademije znanosti v Göttingenu in redni član Leibniz – Sozietät (Berlin).

Prejel je visoka nacionalna priznanja za znanstveno delo: Nagrado Sklada Borisa Kidriča (1975), naziv Ambasador Republike Slovenije v znanosti (1994) in Zoisovo nagrado za življenjsko delo na področju literarnih znanosti (1999).

Od strokovnih priznanj, ki jih je bil deležen, gre omeniti častna članstva Znanstvenoraziskovalnega centra SAZU (1995), Slavističnega društva Slovenije (1996), Ameriškega biografskega instituta (Raleigh, 1996), Društva za slovenistične študije – Society for Slovene

Studies (Seattle-Washington, 1997), častni doktorat Univerze v Mariboru (2000) in častno članstvo Slovenske akademije znanosti in umetnosti (2003).

Podeljena so mu bila družbena in državna odlikovanja: Red dela z zlatim vencem (1987), Recherche de la Qualité Mednarodnega reda sv. Fortunata (1993, Mainz), Zlata listina humanizma – Listina desetletja (1993, Sarajevo), Eques commendator ordinis sancti Gregorii Magni (1996, Vatikan), Zlati častni znak svobode Republike Slovenije (1997), naziv Častni meščan glavnega mesta Ljubljana (2005).

Društvo ekonomistov Dolenjske in Bele krajine se je odločilo, da Veliko nagrado odličnosti in mojstrstva za leto 2005 podeli akad. prof. dr. Francetu Berniku. Odločitev temelji na osnovi poznavanja njegovega izjemnega delovanja in plemenitih vrednot, ki jih uveljavlja ter na podlagi posvetovanj z ustreznimi organizacijami in posamezniki.

Prepričani smo, da akad. prof. dr. France Bernik upravičeno spada med velikane slovenske odličnosti in mojstrstva kot njegovi predhodniki: olimpijec Leon Štukelj, Pia in Pino Mlakar, dr. France Bučar, pesniki Tone Pavček, Janez Menart, Kajetan Kovič, Ciril Zlobec, prof. dr. Aleksandra Kornhauser, prof. dr. Ivan Turk, mag. Miloš Kovačič ter metropolit in nadškof dr. Alojzij Šuštar.

Prejemnica Velike nagrade odličnosti in mojstrstva za Dolenjsko in Belo krajino

gospa Jožefa Miklič, univ.dipl.oec.

Jožefa Miklič je po končani Gimnaziji v Stični, diplomirala na Ekonomski fakulteti v Ljubljani, leta 1961.

Takoj po diplomi se je zaposlila v Krki, tovarni zdravil Novo mesto. Bila je prva univerzitetna diplomirana ekonomistka v tovarni in je nesporno s svojim strokovnim znanjem ter elanom pripomogla k hitri rasti takrat še majhnega a obetavnega podjetja.

V Krki je bila zaposlena na naslednjih delovnih mestih:

- direktorica ekonomskega sektorja
- direktorica sektorja za organizacijo in računalništvo
- namestnica direktorja marketinga.

Leta 1980 se je gospa Jožefa Miklič zaposlila v Agenciji za plačilni promet in tam delovala vse do leta 1995 kot direktorica podružnice Novo mesto.

Po končanem delu v Agenciji za plačilni promet v Novem mestu je delovala kot stečajna upraviteljica GIP Pionir Novo mesto.

Ob svojem rednem delu se je močno angažirala tudi na drugih področjih. Med drugim je opravljala naslednje funkcije:

- svetnica Občinskega sveta Mestne občine Novo mesto v prvem mandatu

- članica nadzornega sveta Mestne občine Novo mesto v sedanjem mandatu
- članica projekta » Strategija razvoja Dolenjske regije«
- predsednica zdravstvene skupnosti Novo mesto – več mandatov
- predsednica skupnosti za avtomatizacijo in računalništvo Republike Slovenije - dva mandata
- predsednica odbora za naložbe kulturne skupnosti Republike Slovenije, ko se je gradil Cankarjev dom v Ljubljani in Mariborsko gledališče.

Aktivno dela v več profesionalni združenjih in društvih. Naj jih naštejemo samo nekaj:

- Združenje seniorjev Slovenije
- Društvo ekonomistov Dolenjske in Bele krajine
- Društvo stečajnih upraviteljev
- Slovenski razvojni svet
- Društvo akademska pobuda-univerza v Novem mestu.

Omenimo naj, da je bila dolgoletna predsednica Društva ekonomistov Dolenjske in Bele krajine.

Njena strokovna bibliografija obsega preko 80 člankov, prispevkov in študij. Kako na širokem strokovnem področju se je Jožefa Miklič udeleževala povedo nekateri naslovi njenih strokovnih objav:

- Poslovno napovedovanje
- Za uspešno poslovanje v prihodnje
- Slovenija - kako v novo tisočletje
- Univerza se nam približuje
- Bodoči položaj Slovenije v Evropi
- Povezovanje kulture in gospodarstva
- Vizija odlične Slovenije
- Novomeški zbornik-področje gospodarstva
- Zmanjšanje brezposelnosti.

Največkrat brezplačno je redno svetovala osemnajstim podjetjem in institucijam. Občasno pa je s svojimi bogatimi izkušnjami in znanjem svetovala triindvajsetim organizacijam. Kot spoštovana predavateljica je sodelovala na mnogih seminarjih, posvetovanjih in simpozijih.

Nenehno se je dodatno izobraževala in o tem pridobila tudi ustrezna potrdila na naslednjih področjih:

- poslovanje kadrov v gospodarstvu
- poslovanje in vodenje delniške družbe
- delovanje članov nadzornih svetov
- prisilna poravnava in stečaji
- motiviranje zaposlenih
- javna naročila.

Društvo ekonomistov Dolenjske in Bele krajine se je odločilo, da zaradi izjemne vloge, ki jo je spoštovana gospa Jožefa Miklič odigrala v gospodarstvu naše regije in tudi širše, podeli prav njej prvo Veliko nagrado odličnosti in mojstrstva za področje Dolenjske in Bele krajine.